Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-901
(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter en mr. H.G.M. Spitsbaard, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 12 december 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: De Jager De Looff & Partners B.V., gevestigd te Maarn, verder te noemen 'de Tussenpersoon'
Datum uitspraak	: 6 november 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen

Samenvatting

Zorgplicht assurantietussenpersoon. Overlijdensrisicoverzekering.
Consument vindt dat de Tussenpersoon zijn nazorgplicht heeft geschonden. Sinds langere tijd daalt de hoogte van de premie voor overlijdensrisicoverzekeringen. Consument is hierop niet (tijdig) gewezen door de Tussenpersoon. De Commissie oordeelt dat de zorgplicht niet meebrengt dat de Tussenpersoon Consument had moeten informeren over algemene marktontwikkelingen zoals premiedalingen in de verzekeringsmarkt. De vordering van Consument wordt afgewezen.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) de aanvullende stukken van Consument; 3) het verweerschrift van Adviseur 4) de repliek van Consument en 5) de dupliek van Adviseur.

1.2 De Commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 Adviseur heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Consument heeft via de Tussenpersoon een overlijdensrisicoverzekering (hierna: ORV) afgesloten. De ORV is ingegaan op 1 juni 2009, met als einddatum 1 juni 2024. Consument en zijn echtgenote zijn zowel verzekeringnemer als verzekerde.

Het verzekerd kapitaal was € 600.000,00, gedurende de looptijd annuïtair (8%) dalend, uit te keren na overlijden van de verzekerde voor de einddatum van de verzekering. De premie bedroeg volgens het polisblad € 225,70 per maand.

2.2 Begin september 2019 heeft Consument uit de media vernomen dat consumenten teveel betalen voor hun overlijdensrisicoverzekeringen. Hij heeft daarover contact opgenomen met de Tussenpersoon. Consument heeft vervolgens op 1 oktober 2019 de ORV beëindigd en via de Tussenpersoon een nieuwe overlijdensrisicoverzekering afgesloten bij dezelfde verzekeraar met ingang van 1 oktober 2019 en met dezelfde einddatum als de ORV. Consument betaalt € 76,25 per maand voor een verzekerd kapitaal van € 280.000,00 annuïtair (8%) dalend.

2.3 Consument heeft op 23 oktober 2019 bij de Tussenpersoon geklaagd over de hoogte van de premie van de ORV. Aanleiding voor de klacht was een uitspraak van de Geschillencommissie van het Kifid over de (na)zorgplicht bij de daling van de premie van overlijdensrisicoverzekeringen. Consument en de Tussenpersoon zijn niet tot een oplossing gekomen. Consument is deze klachtprocedure bij Kifid gestart.

De klacht en vordering

2.4 Consument vordert € 8.000,00 vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 oktober 2013. Dit bedrag is de schade van Consument die bestaat uit de door hem voor de ORV te veel betaalde premie.

2.5 Consument verwijt de Tussenpersoon dat hij zijn (na)zorgplicht heeft geschonden. Er was sprake van een adviesrelatie. Consument heeft in 2013 contact opgenomen met de Tussenpersoon over eventuele aanpassing van de dekking. De Tussenpersoon heeft toen verzuimd om Consument erop te wijzen dat hij de ORV kon oversluiten tegen een lagere premie. Ook daarna heeft de Tussenpersoon geen enkel initiatief getoond om hem daar op te attenderen. Als de Tussenpersoon Consument in 2013 op de premiedaling had gewezen, had Consument toen de ORV overgesloten en niet pas op 1 oktober 2019.

2.6 Doordat de Tussenpersoon zijn (na)zorgplicht heeft geschonden heeft Consument te veel premie voor de ORV betaald. Het premieverschil tussen de ORV en de nieuwe overlijdensrisicoverzekering stelt Consument op € 8.000,00. Dit bedrag moet de Tussenpersoon aan Consument als schadevergoeding betalen.

Het verweer

2.7 De Tussenpersoon heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Heeft de Tussenpersoon zijn (na)zorgplicht geschonden?

3.1 De Commissie moet de vraag beantwoorden of de Tussenpersoon zijn (na)zorgplicht jegens Consument heeft geschonden doordat hij heeft nagelaten Consument erop te wijzen dat de premies voor overlijdensrisicoverzekeringen omlaag gingen.
De Commissie is van oordeel dat Tussenpersoon zijn (na)zorgplicht niet heeft geschonden. Of er sprake was van een adviesrelatie of van execution only zoals de Tussenpersoon stelt, maakt daarbij niet uit. Ook als de verhouding een adviesrelatie is, kan de vordering niet worden toegewezen. De Commissie legt hierna uit waarom.

Uitspraken Commissie van Beroep

3.2 De Commissie van Beroep (CvB) heeft zich op 28 mei 2020 (CvB 2020-020) en op 12 juni 2020 (CvB 2020-026) uitgesproken over de nazorgplicht van een (verzekerings)tussenpersoon bij premiedaling van overlijdensrisicoverzekeringen. Bij de beoordeling van de klacht van Consument zijn deze uitspraken het uitgangspunt.

3.3 Een tussenpersoon is, op grond van artikel 7:401 Burgerlijk Wetboek (BW), tegenover zijn opdrachtgever(s) verplicht om bij zijn werkzaamheden de zorg te betrachten die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend verzekeringstussenpersoon verwacht mag worden. Dit betekent dat het zijn taak is te waken voor de belangen van de verzekeringnemer waarvan de verzekering tot zijn portefeuille behoort. Hierbij hoort ook dat de tussenpersoon de verzekeringnemer tijdig opmerkzaam maakt op de gevolgen van de hem bekend geworden feiten voor de dekking van de tot zijn portefeuille behorende verzekeringen. Zie o.a. het arrest van de Hoge Raad van 10 januari 2003, overweging 3.4.1 (te vinden op www.rechtspraak.nl onder nummer ECLI:NL:HR:2003:AF0122).

3.4 Volgens de CvB wordt in het hiervoor genoemde arrest van de Hoge Raad aangenomen dat verzekeringstussenpersonen een nazorgplicht hebben om de verzekeringnemer tijdig te wijzen op feiten die de verzekeringstussenpersoon bekend zijn geworden en die gevolgen hebben voor de *dekking* van verzekeringen die tot de portefeuille van de tussenpersoon behoren. De CvB heeft geoordeeld dat algemene marktontwikkelingen, zoals premiedalingen in de verzekeringsmarkt, geen gevolgen hebben voor *de dekking* van de ORV en daarmee niet onder de nazorgplicht vallen. Volgens de CvB gaat de (na)zorgplicht van de tussenpersoon daarom niet zo ver dat hij Consument had moeten informeren over de premiedalingen van de ORV. De CvB heeft in zijn uitspraken ook geoordeeld dat evenmin op basis van de Wet op het financieel toezicht (Wft) een nazorgverplichting kan worden aangenomen.

3.5 De Commissie stelt vast dat Consument erover klaagt dat hij een premie ORV heeft betaald die gezien de dalende prijsontwikkeling te hoog was. De klacht heeft dus geen betrekking op *de dekking* van de verzekering.

De Commissie stelt verder vast dat de Tussenpersoon en Consument geen nadere afspraken over een nazorgverplichting zijn overeengekomen. Uit de hiervoor onder 3.2 genoemde uitspraken van het CvB volgt dat er dan op grond van artikel 7:401 B.W. geen nazorgverplichting wordt aangenomen.

Conclusie

3.6 De Commissie is van oordeel dat geen sprake is van een schending van de (na)zorgplicht van de Tussenpersoon. Dit brengt mee dat de Tussenpersoon geen schadevergoeding aan Consument hoeft te betalen.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.